

Bruxelles, den 14.12.2016
COM(2016) 798 final

2016/0399 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om tilpasning af en række retsakter inden for retlige anliggender, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. Baggrund for forslaget

Sideløbende med forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fremsættes nærværende forslag om tilpasning af tre lovgivningsmæssige retsakter inden for retlige anliggender, der stadig henviser til forskriftsproceduren med kontrol.

Disse retsakter bør tilpasses ved et særskilt forslag, da de blev vedtaget på et retsgrundlag i henhold til afsnit V i del III i TEUF og derfor ikke er bindende for alle medlemsstater. De er således uforenelige med retsgrundlaget i de andre basisretsakter. I alle tre tilfælde har Det Forenede Kongerige og Irland valgt at deltage i de pågældende foranstaltninger i overensstemmelse med protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten. Danmark har – i overensstemmelse med protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten – valgt ikke at deltage i foranstaltningerne.

Lissabontraktaten har i væsentlig grad ændret strukturen med hensyn til de gennemførelsesbeføjelser, som lovgiveren kan tillægge Kommissionen. Den sonderer klart mellem retsakter af kvasilovgivningsmæssig karakter på den ene side og retsakter, som gennemfører bestemmelserne i en basisretsakt, på den anden side. Den fastsætter også helt forskellige retlige rammer for de to typer retsakter.

De to bestemmelser, der er tale om, er artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter benævnt "TEUF"), som blev indført ved Lissabontraktaten, der trådte i kraft den 1. december 2009¹. De indebærer væsentlige ændringer af de procedurer, der hidtil har været kendt som "komitologiprocedurerne".

Definitionen af delegerede retsakter, som den fremgår af artikel 290, stk. 1, ligger med hensyn til affattelsen meget tæt op ad definitionen af de retsakter, der ifølge afgørelse 1999/468/EF ("komitologiafgørelsen")², som ændret ved Rådets afgørelse 2006/512/EF, henhører under forskriftsproceduren med kontrol som fastlagt i artikel 5a i samme afgørelse. I begge tilfælde er de pågældende retsakter almengyldige og supplerer eller ændrer visse ikkevæsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt.

Af den grund omfattede revisionen af komitologiafgørelsen ved forordning (EU) nr. 182/2011³ ("komitologiforordningen", der blev vedtaget på grundlag af artikel 291, stk. 3, i TEUF om gennemførelsesbeføjelser) ikke komitologiafgørelsens artikel 5a. Med henblik på eksisterende basisretsakter var det derfor nødvendigt midlertidigt at opretholde artikel 5a, der fastlægger forskriftsproceduren med kontrol.

Følgelig henvises der stadig til forskriftsproceduren med kontrol i de tre basisretsakter, der er omfattet af nærværende forslag, og proceduren finder fortsat anvendelse (i overensstemmelse

---

¹ EUT C 306 af 17.12.2007.

² EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

³ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

med artikel 5a i komitologiafgørelsen) i forbindelse med disse retsakter, indtil de formelt er ændret og tilpasset i overensstemmelse med Lissabontraktaten.

Da forordning (EU) nr. 182/2011 blev vedtaget, forpligtede Kommissionen sig til at tage de bestemmelser, der er knyttet til denne procedure, op til revision og efterhånden tilpasse dem ud fra de kriterier, der er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde⁴. Kommissionen har tidligere, i 2013, fremsat et særskilt forslag om tilpasning af disse retsakter⁵, men da de interinstitutionelle forhandlinger om disse sager gik i stå, trak Kommissionen som varslet i arbejdsprogrammet for 2015⁶ forslagene tilbage⁷.

Spørgsmålet om tilpasning blev taget op igen i forbindelse med drøftelserne om revisionen af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁸. Alle institutioner anerkendte behovet for tilpasning, og Kommissionen forpligtede sig til inden udgangen af 2016 at forelægge et nyt forslag om tilpasning af retsakter, der stadig indeholder henvisninger til forskriftsproceduren med kontrol. Med nærværende forslag følger Kommissionen op på dette tilsagn.

Samtidig forbedrer den interinstitutionelle aftale og den fælles forståelse om delegerede retsakter, som er knyttet dertil, også rammerne for delegerede retsakter og løser dermed det problem, som ofte har været hovedårsagen til, at Rådet ikke kunne godkende delegerede retsakter, nemlig spørgsmålet om høring af eksperter fra medlemsstaterne. Aftalen indeholder nu en klar forpligtelse for Kommissionen til systematisk at høre eksperter fra medlemsstaterne som led i udarbejdelsen af delegerede retsakter, herunder om teksten til udkastet. Dermed er en afgørende forudsætning for et vellykket nyt forsøg på at tilpasse de gamle bestemmelser om forskriftsproceduren med kontrol til Lissabontraktaten opfyldt. Denne forpligtelse indgår nu udtrykkeligt i de nye standardformuleringer, der skal anvendes i bestemmelser om delegation af beføjelser til Kommissionen. Aftalen anerkender også klart den vigtige rolle, som samarbejde og udveksling af synspunkter med Europa-Parlamentet i en tidlig fase af udarbejdelsen af delegerede retsakter spiller. Den bekræfter, at Europa-Parlamentet skal modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, herunder udkastene til delegerede retsakter, og giver mulighed for systematisk og lettere adgang for Europa-Parlamentets eksperter til møder i Kommissionens ekspertgrupper, som udarbejder delegerede retsakter. Endelig danner aftalen grundlag for, at Kommissionen indbydes til møder i Europa-Parlamentet (eller Rådet) med henblik på yderligere udveksling af synspunkter under udarbejdelsen af delegerede retsakter.

Tilpasningen til bestemmelserne om delegerede retsakter kommer ikke til at berøre igangværende procedurer, hvor der allerede afgivet udtalelse fra et udvalg i overensstemmelse med komitologiafgørelsen.

2. Tilpasningsmetode samt forslaget hovedelementer

Udgangspunktet for afgrænsningen af **anvendelsesområdet** for dette forslag, er de retsakter, der var omfattet af de respektive lovgivningsmæssige forslag om tilpasning, som Kommissionen fremsatte i 2013. Retsakter, som der i mellemtiden er fremsat særskilte

---

⁴ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 19.

⁵ COM(2013) 452 final.

⁶ COM(2014) 910 final.

⁷ (2015/C 80/08), EUT C 80 af 7.2.2015, s. 17.

⁸ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

lovgivningsforslag om, er ikke medtaget i nærværende forslag. Dette gælder to retsakter inden for retlige anliggender: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure¹⁰ er i mellemtiden blevet tilpasset ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/2421 af 16. december 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 861/2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure og forordning (EF) nr. 1896/2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure¹¹.

I 2013-forslagene om tilpasning bestod den valgte **lovgivningsmæssige tilgang** ikke i at ændre de pågældende basisretsakter én for én, men i at fastsætte, at henvisninger til forskriftsproceduren med kontrol i basisretsakterne skal læses som henvisninger til artikel 290, henholdsvis artikel 290 eller 291. Ifølge denne fremgangsmåde ville hver enkelt basisretsakt altid skulle læses sammen med den relevante omnibusforordning, hvis den var blevet vedtaget.

Som følge af de problemer, som navnlig Rådet havde med denne fremgangsmåde, er der valgt en anden metode i nærværende forslag. Det foreslås nu, at hver enkelt berørt basisretsakt ændres. Denne fremgangsmåde ligner den, der blev fulgt, da bestemmelserne om forskriftsproceduren med kontrol blev indført som led i en tilsvarende foranstaltning i 2007¹². I hver enkelt basisretsakt foretages der derfor en række ændringer. Bestemmelsen om delegation af beføjelser, dvs. den tekst, der indeholder den materielle beføjelse til anvendelse af forskriftsproceduren med kontrol, omformuleres og følger i stedet den vedtagne ordlyd til standardbestemmelserne i artikler om delegation af beføjelser. Standardartiklen om udøvelse af delegationen, dvs. procedurebestemmelsen, indsættes i hver enkelt basisretsakt, og henvisninger til forskriftsproceduren med kontrol udgår. Hvis beføjelserne giver mulighed for at ændre basisretsakten, nævnes det udtrykkeligt i den enkelte retsakt. De nye standardbestemmelser om høring af medlemsstaternes eksperter i forbindelse med udarbejdelsen af delegerede retsakter indføres nu i hver enkelt basisretsakt. Ingen bestemmelser om delegation af beføjelser giver mulighed for at ændre andre retsakter.

Med hensyn til **valget mellem beføjelser til at vedtage delegerede retsakter og beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter** byggede 2013-forslagene på den antagelse, at de foranstaltninger, der er omfattet af forskriftsproceduren med kontrol, i princippet svarer til foranstaltninger, der kan omfattes af delegation af beføjelser som omhandlet i artikel 290 i TEUF.

Den generelle antagelse, der ligger til grund for det nye forslag, er, at vurderingen i forbindelse med 2013-omnibusforslagene stadig er gyldig. Hverken forhandlingerne om 2013-forslagene, Domstolens praksis på området¹³ eller resultatet af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning har ført til nye kriterier, som ville have krævet en generel nyvurdering.

Med hensyn til **beføjelsernes varighed** foreslår Kommissionen, at beføjelserne tillægges for ubestemt tid. I forhandlingerne om forslagene fra 2013 foretrak både Rådet og Europa-

⁹ EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1.

¹⁰ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 1.

¹¹ EUT L 341 af 24.12.2015, s. 1.

¹² Forordning (EF) nr. 1137/2008, EUT L 311 af 21.11.2008, s. 1.

¹³ Sag C-88/14, Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet, sag C-286/14, Europa-Parlamentet mod Kommissionen, og sag C-472/12, Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet.

Parlamentet en fast varighed på 5 år med automatisk fornyelse efter en rapport fra Kommissionen inden udløbet af delegationen af beføjelser. I det nye forslag fastholder Kommissionen det standpunkt, at det er berettiget at tillægge beføjelsen for ubestemt tid, fordi lovgiveren under alle omstændigheder har mulighed for at tilbagekalde en beføjelse på et hvilket som helst tidspunkt. Endelig skaber den interinstitutionelle aftale også større gennemsigtighed i forbindelse med delegerede retsakter, navnlig gennem det fælles register over delegerede retsakter, som institutionerne enedes om at oprette inden udgangen af 2017. Ved hjælp af dette register vil man nemt kunne få overblik over de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til en hvilken som helst retsakt.

3. Retsgrundlag, nærhedsprincippet

Forslaget er baseret på retsgrundlaget for de basisretsakter, der ændres. Det vedrører udelukkende de procedurer, der gælder på EU-plan for vedtagelse af retsakter på grundlag af tillagte beføjelser.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om tilpasning af en række retsakter inden for retlige anliggender, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 2,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Lissabontraktaten indførte en sondring mellem de beføjelser, som Kommissionen kan få delegeret til at vedtage almengyldige ikkelovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikkevæsentlige bestemmelser i en lovgivningsmæssig retsakt (delegerede retsakter), og de beføjelser, som Kommissionen kan få delegeret til at vedtage retsakter for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af juridisk bindende EU-retsakter (gennemførelsesretsakter).
- (2) De foranstaltninger, der kan falde ind under den delegation af beføjelser, der henvises til i artikel 290, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), svarer i princippet til dem, der falder ind under forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF¹⁴.
- (3) Tidligere forslag¹⁵ om tilpasning af lovgivning, der henviser til forskriftsproceduren med kontrol, til den retlige ramme, der blev indført ved Lissabontraktaten, blev trukket tilbage¹⁶, fordi de interinstitutionelle forhandlinger var gået i stå.
- (4) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indgik efterfølgende en aftale om en ny ramme for delegerede retsakter som led i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016¹⁷ og anerkendte behovet for at tilpasse al eksisterende lovgivning til den retlige ramme, der blev indført ved Lissabontraktaten. De var navnlig enige om, at det er nødvendigt at give høj prioritet til en hurtig tilpasning af alle basisretsakter, der stadig henviser til forskriftsproceduren med kontrol.

¹⁴ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23).

¹⁵ COM(2013) 451 final, COM(2013) 452 final og COM(2013) 751 final.

¹⁶ (2015/C 80/08), EUT C 80 af 7.2.2015, s. 17.

¹⁷ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Kommissionen forpligtede sig til at udarbejde et forslag om en sådan tilpasning inden udgangen af 2016.

- (5) De bestemmelser om delegation af beføjelser i basisretsakterne, der vedrører brug af forskriftsproceduren med kontrol, opfylder kriterierne i artikel 290 i TEUF og bør tilpasses i overensstemmelse med denne artikel.
- (6) Denne forordning bør ikke berøre igangværende procedurer, hvor et udvalg allerede har afgivet udtalelse i overensstemmelse med artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF inden denne forordnings ikrafttræden.
- (7) De pågældende retsakter bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De retsakter, der er anført i bilaget, ændres som anført deri.

Artikel 2

Denne forordning berører ikke igangværende procedurer, hvor et udvalg allerede har afgivet udtalelse i overensstemmelse med artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand